

Himalayan Projects vzw

Leiselestraat 138, 8200 Sint-Michiels Belgium

☎ 00 32 (0)50 385704 📠 0488 380 277

Projectrek. Bic: BBRUBEBB - Ibanr.: BE14 3800 1081 6783

Himalayanprojects@gmail.com - www.himalayan-projects.org

Namaste geachte donors, sponsors en sympathisanten,

Alweer tijd voor een groot overzicht van onze werking in het voorbije jaar. Zowel in België als Nepal was het een druk jaar. Met de hulp van het **Bsure-team** en tal van **vrijwilligers** is het aardig gelukt. Er is heel wat werk verzet. **Rimpels in een oceaan van bergen**, maar toch.

In **Bhamikele**, een bergdorp, bouwen we een **volwaardige middelbare school** voor kwaliteitsonderwijs in de bergen. Dit wordt een primeur!

In **Jutpani** openen we het **waterproject** officieel: 220 landloze families hebben nu gans het jaar door toegang tot gratis en veilig bronwater.

Voor de 5de keer hield het Bsure-team o.l.v. Dr. Jan Dryhoel en extra verpleegsters een **gratis medisch kamp** in zes verschillende plaatsen. Wel druk met >2500 patiënten maar heerlijk om zoveel mensen te kunnen helpen met basis genees- en tandheelkunde waar nog zoveel Nepalezen amper of geen toegang tot hebben. Nu, daarom zijn we er (to be sure)!

Het **waterproject** in **Siling** nadert zijn voltooiing: de bron is voldoende om nog eens drie dorpen in de buurt te helpen. Een laatste eindspurt!

Ook in **Chinnebas** is de eindfase ingezet van de volledige heropbouw van de **lagere middelbare school**. In de herfst kunnen we ernaartoe voor de inhuldiging. Wie zin heeft kan mee! We voorzien een inleefreis inclusief kleine trekking en projectbezoek. Contacteer ons en ga mee.

In **België** hielden we info- en eetstanden, benefieten en schoolacties.

We hebben ook - eindelijk - de **folder** ge-updatet, dit naar aanleiding van het verlies van onze domeinnaam. Gelukkig is hier al een nieuwe: '**himalayan-projects.org**' (oude met een extra streepje erbij).

Met heel veel groetjes van Paul Vande Moortel, voorzitter en ook namens Nita Buduja Pun, secretaris, het Kerun Schoolprojects uit Grimbergen/Tielt-Winge en het Bsure-team o.l.v. Dr. Jan Dryhoel.

In deze nieuwsbrief o.m.:

Start bouw nieuwe school.

Opening 'Zoetwater'project.

Bsure-team weer in actie.

Siling waterproject: bijna.

Benefieten in België: succes!

Bhamikele, Myagdi: een nieuwe school verrijst.

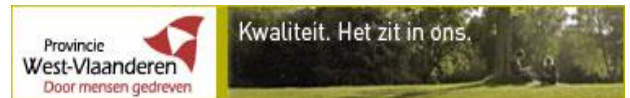
Toen Loka Rana, een uitgeweken Nepalese restaurantuitbater uit Leuven me net voor de aardbeving in 2015 zijn plannen voor de bouw van een nieuwe school in zijn dorp voorstelde, was ik aangenaam verrast maar ook wat geschrokken. Het idee om een grote, moderne en volledige middelbare school te bouwen in een ruraal gebied was precies het idee dat ik al langer koesterde maar dan meer in de richting van hogere studies. De aardbeving kwam en onze energie en fondsen werden uiteraard aan deze ramp besteed. Nu dat het tijd wordt dat de grote spelers zoals overheid en INGO's ook maar eens hun berg fondsen aanspreken kwam het plan van Bhamikele weer ter sprake.

Intussen zijn ook de bouwregels aangepast - wat maar goed is - aan de noodzaak tot aardbevingsbestendigheid. Maar daar hangt natuurlijk een prijskaartje aan. En dat deed mij wel even schrikken: 470.000 euro is een smak geld. Hoewel, dit is voor 30 klassen in gewapend beton. Daar zet men bij ons slechts een gewone villa voor! Dat dit geen exclusief project van de Himalayan Projects vzw kan zijn is evident. Gelukkig is de stuurman Lok Rana heel goed geconnecteerd en heeft hij een hele rits aan sponsors gevonden. Vooral de Nepalese diaspora van Engeland tot Hong Kong is gemobiliseerd alsook het Nepalese Ministerie voor Onderwijs en lokale besturen. Zo werd er reeds 146.000 euro opgehaald.

Ook wij hebben dus besloten hieraan mee te werken en hebben alvast een 3-jarige toelage verkregen van de Provincie West-Vlaanderen. De eerste bouwlaag van drie is reeds klaar maar nu wordt het spannend om blijvende steun te genereren voor dit prachtig project: kwaliteitsonderwijs in afgelegen streken. Ook u, lezer bent misschien wel geprikkeld om hier een steentje bij te dragen? We zij er trouwens al op bezoek geweest met de voorzitter van de Engelse NGO **HELP** (Himalayan Education Lifeline Programme) die zo reeds warm gemaakt werd om later ook hier vrijwillige leraars naar toe te sturen.

Waterpomp Jutpani officieel in gebruik!

In dit dorp 'Zoetwater' waar er voorheen amper water was en de aardbeving die nog eens verstoorde, boorden we een nieuwe ondergrondse bron aan. Zo hebben 220 families de klok rond zuiver water die we met zonne-energie oppompen. Een ecologisch project dus. Met de steun van de Provincie West-Vlaanderen, de Stad Brugge en vooral ook de Lions Club Evergem - Vlaamse valleien konden we dit project succesvol afronden.

Probleempje hier is dat er te veel ijzer in het water zit. Na wateranalyse zal de pompleverancier ons een gepaste filter voorstellen.

Tijdens de officiële opening hielden we er ook nog twee dagen een gratis medisch kamp zodat we ook op dat vlak de mensen konden bijstaan. 350 mensen werden zo geholpen, hotelstaf inclusief.

Zes weken op tournee met het Bsurre-team.

En zo zit onze 5de medische kamptournee er al weer op. We reden hiervoor 3000 km, waarvan 2000 km off-road. Maar dan echt OFF-road, zoals ook de 'HIGH-way's' hier zijn letterlijk te ondergaan. Om dan de super gladde rode-aarde-wegen, door (woeste) rivierbeddingen en het over keien (ronde, hoekige, grote of kleine) sukkelen niet te spreken.

In 6 weken tijd hebben we een zestal dorpen aangedaan en bijna 2500 patiënten verzorgd. Dat dit niet kon met 9 tot 5 werkdagen is evident. Er waren werkdagen van 12 uur bij met een middagmaal van 'noodlesoup and tea'. Dr. Jan Dryhoel, niet meer van de jongste heeft een huzarenstukje afgeleverd. Een applaus is hier terecht maar moeilijk in deze tekst. Dus maar een moderne emoji: ❤️.

Gelukkig waren er ook onze nieuw aangeworven Nepalese verpleegster Shanta Pun die een paar dagen meereisde en meteen ook onze Australische vrijwilligster verpleegster Bethani Maute inwerkte.

Een grote verbetering is ook dat we nu ons eigen transportmiddel hebben en niet meer een jeep met chauffeur moeten inhuren wat niet alleen heel duur was maar ook wisselvallig naar timing, kwaliteit van chauffeur en jeep. Een tweedehands Toyota Hilux bleek de beste keuze en nu kunnen we op eigen tempo overal naar toe. De schrijver hier is chauffeur van dienst en kan attesteren dat het niet evident is maar doenbaar. Tja, omdat het nu eenmaal moet.

Dr. Jan brengt verslag uit over de medische trip 22/09 -4/11/17.

Voor de vijfde maal hebben we terug medische kampen georganiseerd voor een zestal weken. Op 22-9 ben ik terug via de gekende luchtvaartmaatschappij Turkish Airlines naar Kathmandu gevlogen. Paul, voorzitter/chauffeur stond mij – ondanks de hopeloze files in en rond Kathmandu - zoals afgesproken stipt op te wachten, in gezelschap van een nieuwe vrijwilligster, een Australische verpleegster.

Naar ons hoofdkwartier in Pokhara gereden (8 uur rijden), waar ik de eerste twee dagen het medische en dentale materiaal grondig heb nagekeken, bijgevuld en de nodige wisselstukken besteld. Op 25-9 zijn we met onze volgeladen Toyota Hilux pick-up (eindelijk ons eigen vervoer) via Beni naar Chitre gereden, terug een helse tocht van 11 uur langs erbarmelijke wegen met het nodige oponthoud wegens technisch defect, zodat we pas laat in de avond toekwamen. Ik denk toch dat het te voet aangenamer is.

In Chitre maken we kennis met onze nieuwe verpleegster van de medische post, Shanta Pun. Een nieuwbakken jonge verpleegster die met veel enthousiasme de medische post runt. Na het grondig inspecteren en herstellen, kan ik de volgende dag weer aan de slag. De volgende 7 dagen is het terug zoals vanouds. De ene patiënt na de andere, vooral veel tandheelkunde, maar nu met behulp van twee verpleegsters en van onze generator (dank aan Honda) kan ik vlot doorwerken.

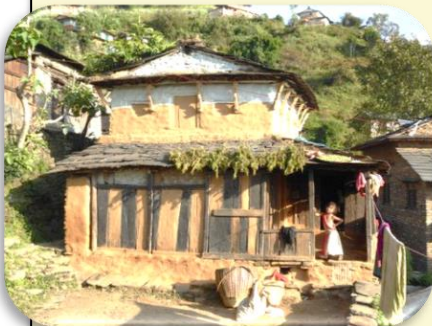
Na de obligate ceremonie op dag 8 vertrekken we terug naar Beni. Na een nachtje slapen in Beni, de districtshoofdplaats, vertrekken we s' anderendaags naar onze volgende post in Pulachaur (+2uur). Er zijn daar al een 400-tal patiënten geregistreerd en om het een beetje te laten vloten krijg ik hulp van 2 lokale verpleegsters. We verblijven daar in home-stay, kwestie van niet alle dagen 2x2uur de erbarmelijke weg naar Beni te moeten op en afrijden. Na 5 dagen 8 uren per dag vooral tanden behandeld, hebben we op 9-10 een dagje rust in Pokhara.

Vervolg verslag Dr. Jan:

's Anderendaags vertrekken we reeds vroeg naar de school in Chinnebas in de centrale midden heuvels op 5 uur rijden, waar ze op ons opwachten. Op 4 dagen tijd hebben wij daar meer dan 250 patiënten incl. schoolkinderen en leraars van hun slechte tanden en andere kwalen verlost.

Veel rust is er niet want de volgende dag vertrekken we reeds naar Saitighata (2 uur ten noorden van Pokhara, onze basis) voor een tweedaagse consultatieronde. Het is er aangenaam werken in de lokale school, vriendelijke mensen en blij eens verlost te zijn van de uitgebreide obligate ceremonies. We slapen in een eenvoudig hotel.

Op 17-10 zijn we terug op weg, nu naar het zuiden de Terai in, waar we samen met Paul de waterinstallatie inhuldigen in Jutpani en ondertussen de nodige patiënten behandelen. In de Terai is het altijd broeierig warm, maar het werken in een koele ruimte van een in aanbouw zijnde woning is wel aangenaam. Bij ons vertrek kunnen we nog een 24-tal personeelsleden van het hotel (Parkside Resort in Sauraha aan de rand van het Chitwan National Park) waar we logeren behandelen. Dus terug wat later dan gepland vertrekken we naar Pokhara, maar wegens het Tihar festival zijn er amper trucks op de weg en verloopt de reis ditmaal veel vlugger (5 uur i.p.v. 14) dan in het doorgaan.

In Pokhara nemen we terug een rustdag (tanden nazien bewoners Pun House, kleine ingrepen, materiaal kopen en dus weinig rust).

We vertrekken 's anderendaags vroeg terug via Beni (3uur) naar Mudi (4uur). Een prachtig dorp gelegen op de Dhaulagiri-trail en verste en hoogste bewoonde dorp in Myagdi district. Door panne met de jeep komen we er slechts in het donker toe na een bergtocht van een paar uur, in de complete duisternis. Gelukkig komen een paar jonge kerels van het dorp ons tegemoet die alles op hun rug nemen. Het is er zeer aangenaam werken in de lokale school. Het dorp is gelegen op een bergflank. Er is nog geen elektriciteit of weg, dus geen gemotoriseerd verkeer met zeer mooie traditionele huizen. Kortom een dorp zoals het vroeger alom in Nepal was. Het is wel terug werken van zonsopgang tot laat in de avond en na een paar dagen en weer honderden patiënten begin ik het, niettegenstaande de zorgen van de lokale bevolking, wel een beetje te voelen. Na 4 dagen trekken we met de paardenkaravaan met al ons materiaal terug naar de "taxi" standplaats. We komen pas terug in Beni om 18u na een rit met een gamele jeep, en een driver die ons nog heel wat roepies wilde afhandig maken. Onze eigen pick-up brengt ons dan pas laat terug in Pun house en na al die weken werken heb ik nu toch wel behoefte aan een paar dagen rust.

Wegens verkiezingsstress en dito activiteiten gaat het medisch kamp in Kalinka niet door en ben ik wel verplicht van een beetje de toerist uit te hangen. Echter, in Pun House is er altijd wat van doen: bewoner-patiënten behandelen, het lekkend dak repareren, al de medische stuff inventariseren, het materiaal grondig reinigen en stockeren voor een volgende missie maar gelukkig ook mo:mo's gaan eten (nvdr.: en een fris biertje drinken)...

Op die zes weken tijd hebben we bijna 2500 patiënten behandeld en hebben we alles samen een 3000 Kilometers langs Nepals bedroevend en rug martelend wegnnet gereden. Onze eigen jeep is dus wel een goede investering. Het was terug een geslaagde missie, maar enige hulp of aflossing van de wacht is iets waar we dringend moeten aan werken.

Tot een volgende keer. Dokter Jan, Bsurre-team.

Een nieuwe verpleegster in onze medische post.

Na het vertrek van onze vorige verpleegster Ganga hebben we nu eindelijk een volwaardig opgeleide verpleegster in vaste dienst in onze medische post. Shaanta Pun is haar naam en heel gedreven en gemotiveerd voor haar eerste job want ze is net afgestudeerd. Omdat verpleegsters van haar niveau door- gaans in het buitenland gaan werken betalen we haar naar Nepalese normen zeer goed maar waarom ook niet. Het is nog altijd maar 220 euro PER MAAND. Ze krijgt ook gratis huisvesting, een groentetuin en WIFI, want facebook is ook haar ding. Tja, zelfs in deze landen is een smartphone en toegang tot sociale media het hebbeding, een televisie hoeft al niet meer.

Hopelijk blijft ze lang bij ons - ze is 23 en ongetrouwd - want ze is een belangrijke meerwaarde voor de gezondheidszorg in deze streek. Er komen hier buiten onze Dr. Jan geen dokters langs, ook al zijn deze dokters van het districtshospitaal hiertoe 2x per jaar toe verplicht en ervoor extra betaald!

Siling dorpen hebben bijna water na 25/4/15.

Een nieuwe waterbron gelokaliseerd en ingekapseld. Met plastic pijpen verbonden we de bron met een 5000L filtertank (betonnen, aardbevingsbestendig). Op zijn beurt weer gekoppeld aan een opslagtank van 30000L. Ernaast kwam een pomphuis gebouwd waarvan er 1450m ver en 146m omhoog stalen en plastic buizen, elektrische draad en palen naar de bestaande van het dorp en zijn buurdorp vertrekken.

Dit alles met manuele kracht ter plaatste uitgevoerd en aangelegd.

De loze belofte van elektriciteitstoevoer door de overheid gelaten voor wat het was, hebben we dan maar een eigen transformator en extra palen aangekocht voor aansluiting op de 3-fase lijn die naast het dorp loopt. Die voedt de enige Nepalese kabelbaan, namelijk naar de heilige tempel van Manakamana.

Tja, tempels en toeristen hebben nu eenmaal voorrang.

En zo moeten we enkel nog een elektriciteitsmeter installeren. Een peulschil? Vergeet het maar: in april waren er verkiezingen voor het nieuwe fusie-dorpen systeem. In de herfst opnieuw verkiezing voor de provinciale herindeling. Gevolg: de verantwoordelijke ambtenaar die de finale goedkeuring en stempel op het registratieformulier moet geven is nu, wegens ook politiek actief, niet beschikbaar voor zijn dagtaak maar wel om stemmen te ronselen of af te kopen.

Eén papiertje verwijdert van de finale opstart dus.

Maar ongeluk komt steeds met geluk: door de vertraging konden we alles eens goed overlopen en blijkt het waterdebiet van de nieuwe bron zo groot dat we mits nog een bijkomende inspanning nog drie dorpen (Kotgaun, Okhar Bhanjyang en Gairigaun) iets verderop kunnen helpen. Dan kunnen alle dorpen van de Lamachaap fusiegemeente over gelijke toegang tot water beschikken. En dit het ganse jaar door. Een ideaal scenario als we hier fondsen voor vinden.

Nog één grote krachtinspanning en we zijn er.

We moeten namelijk - wegens een klein hoogteverschil - een bijkomende nieuwe opslagtank 100 m verderop en 20 m hogerop bouwen om dan de watertoevoer van de bron hierop rechtstreeks aan te sluiten. Deze tank kan dan de nieuwe dorpen (2km verderop) bedienen en via een overloop de reeds voorziene en bestaande dorpstanks van Siling voeden. Een stukje grond in een haarspeldbocht van een aardeweg werd reeds geëgaliseerd en de nieuwe transformator hier preventief geplaatst.

Vooruitdenken en plannen is dus best mogelijk in Nepal!

Over de school en meer in Chinnebas, Syangja:

Tijdens de zomer was een Nederlandse leraar hier twee maanden aan het werk (via de Help NGO uit Engeland). Bij ons bezoek aan de middelbare school van Chinnebas dit najaar brachten we ons medisch Bsure-team mee. We bespraken er niet alleen de komende bouwwerken (meetinghal en bijhorende kleed/klasruimte en opslagruimte) maar hielden er ook een medisch kamp voor gans het dorp en omgeving. Drie en een halve dag zijn we druk bezig geweest om er honderden patiënten te verzorgen. Ondertussen kampeerden we in een klaslokaal op matjes en was de douche een kraantje koud water. Nu, het was overdag heet genoeg om dat als een pluspunt te beschouwen.

Na 6 uur off-road komen we aan.

De kinderen wachten ons op.

Alles wordt klaargemaakt.

De eerste patiënt ingeschreven.

Bethany sorteert de medicijnen.

In volle operatiemodus.

Om 6:30 ontbijt Bsure-team.

Na afloop Bsure-team gehuldigd.

Zicht: wolken en bergen versmolten.

A short extract from the Australian nurse's evaluation report:

"I am proud of the work we did in Nepal and it was very satisfying to know you have provided treatment to someone in pain who otherwise could not afford care. It's also very humbling when people have walked a whole day to come and see you for a filling or tooth extraction." "One lady we treated had had a tooth ache for years. She would have been in her 80's though she was unsure her age. She walked 3 hours to come to see us to have one tooth extracted. She had never been down into the valley."

"I personally feel the health camps were a success but would love for there to be a follow up program in place to monitor the work we did, and to see how successful our treatment was and if the local population found it beneficial or if there is something more targeted they would want. I believe we should be held accountable for our actions there and that it shouldn't end just because we have left. All programs should be assessed for level feasibility and success."

"I also believe the health clinics could work more efficiently if they shared information and resources with other health agencies working in Nepal. I am unsure if this is done or not."

Bethany Moate, Newcastle, Australia

BERICHT NAMENS KERUN SCHOOLPROJECTS

Het is niet omdat we een jaar oversloegen met bezoeken dat er in Chinnebas niets zou gebeurd zijn. Verre van.

Het "kleine" toilet aan de kleuterklas is in gebruik genomen, alsook extra wateropslagtanks voor de reguliere toiletten. De inkompoort met rolstoelvriendelijke oprit heeft de nodige allure gekregen, er is een trap gebouwd naar de lager gelegen weg en is de "computerklas" voltooid. Althans het gebouw.

Ondertussen werden de bouwvallige klasjes gesloopt. Hetgeen niet zomaar kon geschieden, omdat oudere dorpingen nog een sterke band hadden met deze gebouwen. Zij hadden die destijds op eigen kracht en met eigen financiële middelen gebouwd. Begrijpelijk dat het dan moeilijk is als met inmenging van vreemden beslist wordt de zaak tegen de grond te gooien.

Maar met de diplomatieke tussenkomst van onze voorzitter kwam men tot een compromis. Er komt een grote halfopen polyvalente hall met aan weerszijde nog een klein klasje, waarvan één als "museum" zal ingericht worden ter herinnering aan wat was. Op de achtermuur komt een muurschildering met hetzelfde uitzicht als de oude rij klassen. Ik zie het al voor me!

De gebouwen zijn gesloopt, het metalen geraamte voor het grote dak is zo goed als af. Zonder tegenslagen zal het geheel tegen de herfst klaar zijn en kunnen we beginnen sparen en ons opmaken om naar Nepal te reizen voor een feestelijke inhuldiging.

Hier te lande genoten we van een geslaagde "Nepal-Dag" in Grimbergen (zie ook verder op, blz. 9: Ook in België gebeurde een en ander...). In een stemmig versierde zaal ontvingen we onze gasten voor een lekkere Nepalese maaltijd, een leuke foto expo en projectie.

De shop met voorwerpen uit Nepal kende eveneens een groot succes en, hoewel het wegens de examens een solo-optreden was van Alisha Rana, werd de dansshow eveneens gesmaakt.

Acties, zoals 'Drie-koningen' zingen, paaseieren verkoop, e.d. in de school "De Mozaïek" in Roosbeek - Boutersem zorgden naar gewoonte eveneens voor de nodige belangstelling en inkomsten.

Tijdens de Kerstmarkt in Grimbergen kregen we een plek achteraan in de Basiliek voor een verkoopstandje van prentkaarten, mini-aquarelletjes en houtdraaiwerk.

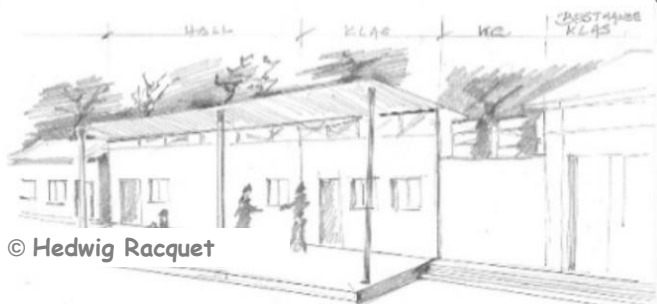
Wij danken langs deze weg nogmaals en zeer hartelijk al onze sponsors die ons de voorbije jaren hebben gesteund.

Na de bouwwerken zullen we de school financieel blijven ondersteunen teneinde het onderwijsniveau op een behoorlijk peil te houden maar vooral te verbeteren, wat het uiteindelijk doel is.

Wij rekenen daarom op jullie blijvende steun.

Stortingen op rekening van VZW Himalayan Projects van €40 op jaarbasis ontvangen een fiscaal attest (vermeld a.u.b. "steun voor Chinnebas").

Tot zover. Hedwig Racquet en Eddy Goemans van de Kerun vereniging Grimbergen.

Nog meer nieuws uit Chinnebas: Kalika Moederhuis.

Tijdens onze eerste avond in Chinnebas konden we er ook plechtig een nieuw moederhuis openen in Chinnebas. Een feestelijke ontvangst met stoet naar de nieuwe locatie, speeches en een heerlijke maaltijd door de vrouwen bereid. Gevolgd door een danspartij. Een geslaagde en gesmaakte welkom voor ons 4-daags verblijf. *Leve dus de moeders van Chinnebas.*

Een wel heel ambitieuze school gevonden.

Al 25 jaar passeer ik deze onopgemerkte school op weg naar ons eerste schoolproject en medische post in Chitre. Amper 20 minuutjes van Pokhara langs de weg vindt u deze overheidsschool die de arme kinderen van deze buitengehuchten van Hyangja bedient. Rijkere kinderen gaan uiteraard met private schoolbus naar private scholen in de centrumstad.

Helaas werd deze school 'Sri Ambika Secondary School' uit Hyangja-5, letterlijk 200m weggeduwd en grotendeels verwoest door een massieve lawine in de nasleep van de aardbeving van april 2015. Dit gebeurde gelukkig op een vrije dag, stel u voor als dat niet het geval was geweest. Eigenaardig genoeg heeft een goede Nepalese kennis van ons dit ons nooit verteld aangezien wij toen net weer naar België vertrokken was. Maar, deze mensen zijn niet bij de pakken blijven zitten en hebben met eigen middelen en het zoeken van lokale sponsors, vooral in de toeristenbuurt van Lakeside Pokhara de nodige fondsen verzameld voor de volledige veilige heropbouw van de school. **Chapeau!**

Bij de viering van de 50ste verjaardag van deze school werd ik uitgenodigd en aangenaam verrast. Deze school lijkt helemaal niet op een overheidsschool maar eerder op een school van bij ons. Zowel leraars als kinderen zijn heel actief bezig met allerlei projecten interactieve leermethodes. durven het zelfs aan om als allereerste overheidsschool mee te dingen naar de **Britisch School Award** die - eenmaal uitverkozen - Nepalese scholen ondersteunt met 'topnoch' educatief materiaal en ook uitstappen naar interessante plaatsen. Een luxe voor kinderen die doorgaans nooit de kans krijgen eens verderaf ergens op bezoek te gaan.

We wensen hen dan ook alle succes hierbij. Meer dan dat, we besloten hen sowieso ook een handje te helpen. Het bouwen van een school lijkt indrukwekkend maar is maar de initiële aanzet en hulpmiddel tot het geven van kwaliteitsonderwijs, ons eigenlijke en ultieme doel.

En zo hebben we een eerste aanzet gegeven: we gaven ze enkele **computers** en sponsorden gelijk een **recyclageproject** waarbij ze plastieken flessen inzamelen om die te herbruiken voor het maken van afrastermuurtjes voornieuw aan te planten bomen. **Super idee van die gasten, niet?**

Ook in België gebeurde een en ander...

Allereerst waren er de traditionele schoolacties waarbij enkele scholen ons ieder jaar steunen met acties en we er educatieve programma's en workshops uitvoerden. Zo waren we weer te gast in de Sint-Rembertschool te Torhout, De Mozaïek in Roosbeek-Boutersem, De VBS in Zedelgem, de GBS in Sleidinge en afdelingen A+B van de SBS Sint-Michiels. Daarenboven mochten we dit jaar ook naar het Sint-Jan Berchmansinstituut in Puurs voor een gevuld dagprogramma en zeer gulle cheque. Van harte dank aan alle helpende scholen.

Bsure-team in Sleidinge

Nita in St.-Michiels

De Mozaïek.

Er was ook ons standwerk en/of eetstand op de jaarlijkse Noord-zuid festivals van Leuven (3 juni), het Feest in 't Park in Brugge (24 juni) en de Geschenkenbeurs half december in de Brugse Stadshallen.

Dit jaar organiseerden we ook twee benefieten: Een eerste was met **Dr. Jan Dryhoel** op 8 april in **Evergem** waarbij meer dan 100 mensen afkwamen om naar onze diashow, speeches en dansen te kijken. De Nepalese maaltijd werd hartelijk verorberd en het was plezant nakaarten met een glas wijn of bier. Een heel gezellig samenzijn toch. Met dank aan de **turnvereniging RAP & Vrank** uit Evergem voor hun enorme inzet en ook financiële steun. Dank ook voor die mooie bloemen van bloemenzaak Van Damme (Vanda Flowers). Foto's vertellen de rest:

Leuvense meisjes

Een tweede was op 11 juni in **Grimbergen** met het **Kerun schoolprojects**. Hier was er een namiddagprogramma gevuld met een verkoopstand, infoborden en dia's. Alsook een Nepalees dansje en een authentieke Nepalese maaltijd bereid door Nepalese koks. Ook hier liep de zaal vol en hadden we maar net genoeg eten!

Een klein fait divers.

Ook kleine dingen kunnen impact hebben. Zo kregen we oude maar zeker niet versleten (1 seizoen gebruikt) **voetbaltenues** van de jongerenafdeling van de **voetbalclub OHL**. Een piepklein schooltje in Myagdi district nam er dankbaar gebruik van.

Nieuws van onze andere joint-ventures:

- Nepali Child vzw; zij verzamelen fondsen voor een weeshuis in Balaju, Kathmandu (www.fcwc.be).
- Aasha Project (project-aasha.webnode.nl) heeft naast schoolkind sponsoring na de aardbeving vooral ingezet op heropbouw van huizen en verlening van microfinancieringen. Zie hun website voor uitgebreid nieuws.

Welke concrete plannen hebben we zoal in 2018:

In Nepal:

- In Chinnebas is de bouw van een ontmoetingshal met podium en klas/kleedkamer en opslagruimte al goed opgeschoten. Eind dit jaar willen we hier met een sponsorgroep de plechtige opening meemaken.
- Voor deze school starten we met de aanleg van permanent watertoevoer via een 105m lagergelegen bron.
- Ook nabij Chinnebas hopen we een vergaderruimte te bouwen voor de allerlaagste kaste daar: de Dhalits.
- In het dorp Rakhu, Myagdi district gaan we de nieuwe klassen van de lagere school officieel openen.
- We bouwen verder aan de middelbare school van Bhamikele, Myagdi district.
- Een nieuw herbouwde school in Hyangja, nabij Pokhara gaan we educatief ondersteunen.
- Dr. Jan komt voor een 6de keer voor een gratis medische tour met het Bsure-team.

In België:

- Dit jaar hebben we weer de schoolacties in onze vaste scholen van Zedelgem, Torhout, Sleidinge, Sint-Michiels en Roosbeek-Boutersem en ons standwerk met een eetstand op het Leuven Wereldfeest op 26 mei (De Bruul) en een infostand op het Feest in 't Park in het Minnewater te Brugge op 30 juni. **Allen welkom daar.**

Een speciale dank toch maar aan:

De basisschool De Mozaïek uit Roosbeek-Boutersem, de Sint-Rembertscholengroep uit Torhout, De VBS De Leeuw uit Zedelgem, de beide afdelingen van de SBS uit Sint-Michiels, Het Sint-Jansberghmansinstituut uit Puurs, het Gemeenschapscentrum WABO uit Brussel, The Music and Artschool uit Ornskoldsvik in ZWEDEN and 'last but not least': de verjaardag benefiet van Carina Danis uit Evergem. Ook de bijkomende materiële hulp ter herstelling van de door DHL kapot geleverde UV-filter van de firma DVD Technologie uit Evergem. Excuses voor evt. omissies.

Ook de Nato heeft een

Bijzonder verheugd waren we eind december toen we een heel genereuze cheque mochten ontvangen van de **Nato Charity Bazaar**. We waren trouwens tweede op de lange selectielijst. De plechtige ontvangst begin januari 2018 in het Nato-hoofdkwartier, vergezeld van Eddy Goe-mans (Kerun Schoolprojecten) en Dr. Jan Dryhoel (Bsure-team) was een mooie aanzet van een nieuw jaar.

Hoe uw steun dit alles mogelijk maakt:

Steun ons dan a.u.b. verder met een storting op **BE14 3800 1081 6783** waarvoor u vanaf 40 euro per jaar een **fiscaal attest** krijgt. Zo kunt u onrechtstreeks meebepalen hoeveel en naar waar uw belastinggeld toe gaat. En dit kunt U als volgt:

- Ons **vast sponsoren** - liefst maandelijks - is de beste manier om onze werking te steunen aangezien we dan een prognose kunnen maken op jaarbasis en de reguliere werking van onze school en medische projecten kunnen garanderen. Veel mensen kiezen 15 euro per maand, een ander bedrag kan ook.
- Een **éénmalige storting** helpt ons tekorten aan te vullen op onze vaste werkingskosten en extra's aan te kopen. Zo kunnen we bijvoorbeeld voor €0.25 een tandenborstel met pasta uitdelen aan de kinderen tijdens onze medische kampen.
- **Benefieten en inzamelacties:** Wil u met uw school, vereniging of vrienden, kennissen of werkcollega's iets organiseren? Misschien kan uw werkgever mee investeren? Wij hebben heel wat didactisch en decoratiemateriaal. Een Nepalese maaltijd en/of workshops behoren tot de mogelijkheden. Op de website **himalayan-projects.org** kan je onze educatieve folder bekijken en/of downloaden. Deze inkomsten dienen voor bijkomende investeringen en de aankoop van educatief en medisch materiaal. Ook ter spijzing van ons **Noodfonds** voor dringende hulp en **Studiefonds** voor hogere studies.
- Maak ons **erfgenaam** of schrijf ons in een **duo-legaat**, contacteer ons voor gedetailleerde info of zie onze website.
- Waarom wordt u eens geen **vrijwilliger**? In Nepal hebben we een grote nood aan **dokters, tandartsen en verplegers**. **Leraars** zijn natuurlijk ook welkom. "Laat U horen."

Het slotwoordje nog:

Dit alles geschreven rest er ons nog een finaal dankwoord aan alle vrijwilligers uit België, Zweden, Nederland en Australië en collega's voor hun belangeloze inzet: Hedwig Racquet en Eddy Goemans van het Kerun Schoolproject en Dr. Jan Dryhoel.

Ook voor de logistieke steun van Dev Shrestha van Eastern Light Trek uit Pokhara, Narayan Pun, onze 'fixer' en collega Prakash uit Beni en Deepak Pun met studenten in Pun House, Pokhara. Heel speciaal ook dank aan onze secretaris Nita Buduja Pun en haar zus Nar Kumari.

En 'last but not least' U, sponsors voor uw voorbije steun, nu en hopelijk ook in de toekomst. Blijf a.u.b. achter ons staan en samen kunnen we bergen verzetten.

Namasté (goeiendag), **Bsure-team!**

Paul, Jan en Eddy bij de Nato.

Bent u al sponsor dan kunt u ons verder helpen door wat mond-aan-mond reclame te maken, want wij spenderen uw sponsorgeld niet aan betaalde reclame. Folders en nieuwsbrieven zijn beschikbaar op aanvraag.

In memoriam: In Nepal verloor Nita haar papa Nar Bahadur (79) in augustus en iets later ook onze schoonbroer en Nepalese vrijwilliger Pasang C Sherpa, die op amper 57 jaar eenzaam aan kanker stierf in een hospitaal in New York. In België dan verloren we de mede-oprichtster en meter van onze vzw: Odette Hubrecht (82) en, ach veel te vroeg ook Bart Verschueren (58), leraar van het 4de in de SBS van Sint-Michiels die ons zovele jaren overenthousiast steunde met zijn klasacties. Wij gedenken hun jarenlange inzet.

Onderwijzen op hoger niveau in de Himalaya.

Bij de Nepalese bergbewoners spelen de levensbeschouwingen boeddhisme en hindoeïsme een immense rol op het leven, het gedrag en de activiteiten van de mensen: rustige omgang, elkaar helpen, festiviteiten... Een tijd verblijven bij hen in dit uniek landschap met zicht op besneeuwde toppen boven de 8000 meter is een buitenkans. De kleine boeren werken er heel hard zodat overleven mogelijk is. Machines zijn er niet. Producten worden vervoerd door ezels of in een 'doko', een typisch Nepalese mand op de rug. Ossen helpen bij het omploegen van het veld. De rest van het werk gebeurt met de handen. Met heel veel respect voor hen!

Ik had het geluk om in samenwerking met Himalayan Projects (www.himalayan-projects.org) mij te engageren voor mijn pedagogisch project in Nepalese scholen. Het onderwijsniveau is er laag o.a. door het gebrek aan onderwijs- en leermedia en de didactische aanpak van het onderwijspersoneel. De leraren missen vooral basiskennis en gebruikten eentonige en eenzijdige werkvormen zoals voor- en nazeggen, voorlezen uit verouderde leerboeken...

Tijdens mijn project hanteer ik daarentegen een gevarieerde aanpak die de leerlingen kan uitdagen en aanzetten tot creatief en productief denken. Structuur, inzicht en training van automatismen en elementaire basisvaardigheden in wiskunde (getallenkennis, bewerkingen als optellen..., de tafels...) en een eenvoudige mondelinge en schriftelijke communicatie in het Engels genoten mijn voorkeur. Tevens was er aandacht voor leer- en leef attitudes zoals accuraat werken en doorzettingsvermogen, zorg voor hun milieu (geen papieren op de grond werpen of het vuil oprapen), hygiëne (zich elke dag wassen en hun tandpoetsen), beleefde omgang met gepaste gebaren en (lichaams-) taal...

Deze werkwijze droeg zienderogen bij tot het leerplezier, de leerprestatie en de totale groei van de kinderen. Als ontwikkelingsbevorderaar kon ik dit zo aanvoelen.

Gelukkig beschikte ik hiervoor over aangepaste waardevolle media die ik met uw steun kon aankopen in de stad Pokhara, 150 km verder. Ook de uitgeverijen Pearson en Baert boden hulpmiddelen aan. Ik gebruikte de media zowel voor de instructie als tijdens de oefenfase. Deze didactische materialen, die ik ter plaatse liet, boden heel wat mogelijkheden zoals dvd bekijken, spelen, schrijven, vertellen, tekenen, kleuren, schilderen ...maar ook manuele vaardigheden zoals een creatief stukje maken. Met die media (o.a. de hoelahoep) leerden de leerlingen samenwerken, zich sportief gedragen, hun beurt afwachten, diep geconcentreerd en behendig een doel bereiken... Tijdens een bord- of ganzenbordspel deelden de kinderen de nummers in het Engels mee, begrepen en volgden de Engelse spelregels en verwoordden in het Engels de wiskundige bewerkingen: "Ik sta op 14, ik werp 5, waarheen ga ik?"

Aanvankelijk observeerden en noteerden de leraren mijn pedagogisch-didactische werkwijze. Ze namen kopieën. Nadien participeerden ze aan de onderwijsleersituatie en namen die allengs helemaal over. Ik begeleidde, ondersteunde en gaf hen de nodige feedback.

Dit pedagogisch project verhoogde zichtbaar rechtsreeks de leermotivatie en de prestatie van de leerlingen, maar ook de onderwijsvoldoening van de leraren tijdens dit geslaagd project.

Anderzijds droeg het ongetwijfeld onrechtstreeks bij tot het welzijn van de plaatselijke bevolking. Scholing en ontwikkeling beïnvloeden elkaar en vormen een vicieuze cirkel.

Directies, leraren, kinderen, ouders en ikzelf danken u dan ook hartelijk voor uw bijdrage.

Vele groeten, Georges

